

Vihanneksien tarinoita Osa 1

PURJO NIMELTÄÄN PRASA

Nuray Ahsen Böre

Vihanneksien tarinoita

Osa 1

Purjo nimeltään Prasa

Nuray Ahsen Böre

Editoija: Tea Holm

Kuvat: *Ay*

© 2023, Nuray Ahsen Böre

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

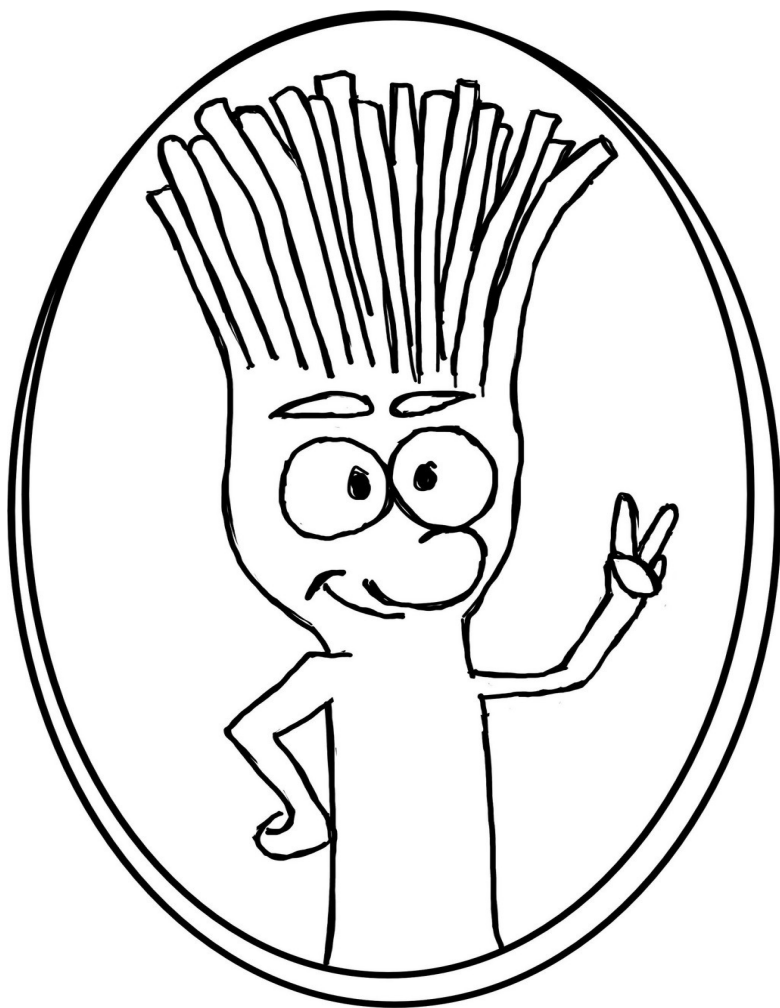
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0177-1

*Heille jotka tykkäävät
sipuleista*

”Minut valittiin!”

Minun valintani ei ollut helppoa
puuhaa perheelle, joka lopulta
kuitenkin valitsi minut.

He pohtivat pitkään minun,
porkkanan, kaalin ja sellerin välissä.
Se, mikä heidän valintaansa vaikutti,
oli se, mitä kaikkea vihanneksella
pystyisi tekemään, kenelle se
maistuisi – ja olisiko sitä helppo
kasvattaa?

Aikaisemmin oli perhe kasvattanut
porkkanaa, ja siihen oli vielä
siemeniä jäljellä. Kaali oli ehkä liian
iso ja haasteellinen. Minne sen voisi
laittaa kasvamaan? Perheen lapsi ei
tykännyt selleristä, ei siis laisinkaan.
Sen sijaan hän ehdotteli minua:
purjoa. Purjosta hän tykkäsi ja halusi
kasvattaa sellaista tänä kesänä.

Kuulemma purjossa oli hyviäkin
puolia, mistä etenkin perheen
nuorukainen tykkäsi. Ensinnäkin

lapsukainen tykkäsi sipuleista paljon,
ja minähän kuulun sipuliryhmään.

Minulla on jopa latinalainen nimikin
Allium Porrum, joka on aika simppele
muistaa, kun vertailee latinalaisia
nimiä, joista jotkut ovat vaikeita
lausuttaviakin.

Kasvamme siemenistä, joita laitetaan
keväällä maan sisään itämään, ja kun
ulkosalla on hyvä lämpötila, niin
meidät voi hyvin siirtää sinne. Ulkona
nautimme aina syksyyn asti, jos kelit
sen vain sallivat.

Vaikka emme ole ihan
kantasuomalaisten alkuruokaa
kivikaudelta, olemme hyvin
juurtuneet suomalaiseen
ruokakulttuuriin yhdeksi vakinaiseksi
ruoka-aineeksi. Onhan siihen

asutukseen mennyt yli viisisataa vuotta, ja ihmisten matkoista on tullut ruokaakin tuliaiseksi.

Mutta ehkä minut valittiin siksi, että tyttö tykkää juuri sipulista. Olen aika mieto sipuli verrattuna keltaiseen ja punaiseen sipuliin. Ehkä minua vähän miedompi on kevätsipuli, samoin kuin ruohosipuli, mutta onhan se kooltansa pienempi kuin minä.

Tulevaisuus näyttää, jäänkö maustamaan tulevaisuudessa keittoihin, liemiin, patoihin ja piirakoihin.

Olisiko rahkeita vääntää minut vaikkapa italialaiseen *Crema di Porri* -keittoon?

Uusi koti

Olin ajatuksesta tulla valituksi todella iloinen ja yritin saada heidät telepaattisesti valitsemaan minut – ja se toteutuikin. Sieltä he nappasivat minut ja myös sisarukseni siemeninä mukaansa.

Toukokuun alussa he laittoivat minut sisäoloissa itämaan multa. Samalla kertaa sain huomata, etteivät he kutsuneet minua kantasuomalaisittain purjoksi, vaan Prasaksi. Siitä lähtien nimeni oli Prasa, kuten muillakin sisaruksillani, joilla oli sama nimi käytössä. Olin päässyt tataarilaiseen perheeseen kasvamaan.

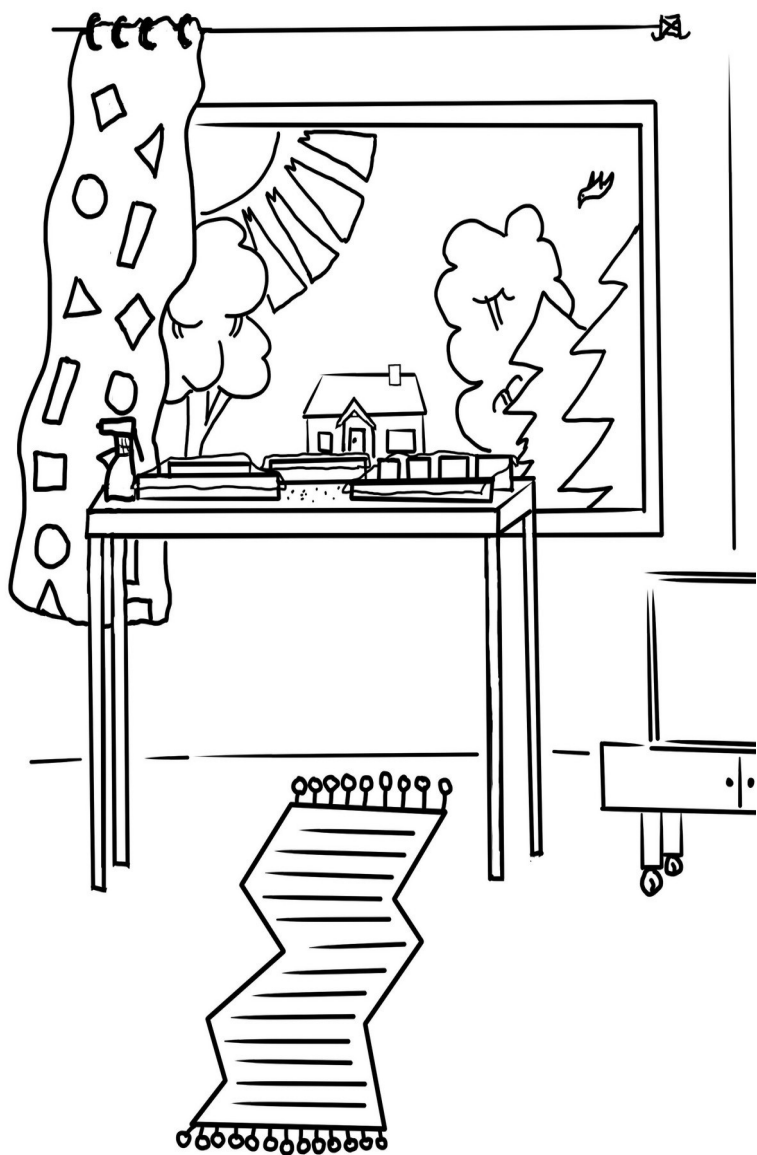
Alku oli hyvin nihkeää olemista. Ympärilläni oli vain pimeää, mutta onneksi juurakkoni kasvoi, joten

pystyin sillä tavalla juttelemaan
muiden sisarusteni kanssa.

Ennen kaikkea kaikilla oli kova kiire
nousta ensimmäisenä multakuoren
päälle. Eivätköhän kaikki, joilla on
sisarus, ole tällaisia kilpailuhenkisiä?
Ensimmäisellä olisi kuitenkin paras
paikka nauttia auringon lämmöstä.

Nyt sain nauttia vain rauhallisuudesta.
Perhe ympärillämme puhui sellaista
kieltä, mitä me Prasat emme
ymmärtäneet.

Noh, eivät he meidänkään kieltä
ymmärtäneet, koska heillä ei ollut
juuria.

Hei, olen Prasa eli purjo. Kerron
tarinani ja myös sisaruksistani
pienimuotoisesti tässä
purjotarinassa, jossa on mukana
kuvia, joita voit värittää
omanlaisiksi fantasiapurjoiksi.

9 789523 301771